

Virtuoz Vlatko Stefanovski je sinoči na Glavnem odru na Lentu nastopil z Gibonnijem

Vsakdo raje pije staro vino

“Dolgo sem se upiral ideji o ponovni združitvi, a sem vendarle pristal, kajti letošnje leto je jubilejno,“ pred mini turnejo skupine Leb i sol pravi Stefanovski

Makedonski kitarski virtuoz Vlatko Stefanovski se je sinoči na Lentu predstavil v družbi hrvaškega šarmerja Gibonnija, danes pa bo na plavajočem odru nastopil s svojo že precej uveljavljeno zasedbo Vlatko Stefanovski Trio. Kot gost pa bo ob njem igral bolgarski mojster v igranju na leseno flavto Theodossi Spassov.

Nekdaj roker in idejni vodja legendarne skupine Leb i sol, ki je nastala davnega leta 1976, se je kasneje, kot sam pravi, po potovanju med etnom, jazzom, fusionom vrnil h koreninam. Tako danes spet v rokarskem slogu brusi strune svoje kitare, a se ob tem še vedno nesebično in zelo uspešno spogleduje z balkanskim izročilom.

– Neverjetno, kako popularno je v zadnjem času ponovno združevanje starih bendov.

“To je razumljivo, zato ker se ljudje v današnjem pomanjkanju kakovostne glasbe vračajo k že slišanim. Leb i sol je zaznamoval neko dobo. Bili smo malo drugačni od drugih. Po mojem smo igrali odlično. Menim tudi, da je bil način, na kakršnega smo dojemali glasbo, dostojanstven in zelo smo pripomogli k nastanku glasbene smeri, ki je zadnjem času zelo popularna in se imenuje etno. Dolgo sem se upiral ideji o vnovični združitvi, a sem vendarle pristal, kajti letošnje leto je jubilejno. Mineva namreč 30 let od nastanka zasedbe in 10 let od razpada. Prepričan sem, da se bomo na tej mini turneji dobro odrezali

“Slovenija nas je prepozno odkrila.“

Boris Vugrinec

in da bo tudi produkcija na zelo visokem nivoju. En mesec smo že vadili skupaj in videli, da še nismo pozabili svojega repertoarja.“

– Pa odnosi v bendu in stare zamere?

“Ne bi rekel, da smo bili skregani. Bolje rečeno; šlo je za zamrznitev odnosov.“

– Nekoč ste dejali kot član zasedbe Pink Floyd David Gilmore, da živite v času veterinov. Kaj želite s tem povedati?

“Všeč mi je bila njegova izjava, pa sem jo citiral. Gre za to, da

ljudje želijo poslušati preverjene in že preskušene zadeve. Vsi radi poslušamo glasbo, za katero se je nekdo izjemno potrudil in garal, da je ob svojem talentu dosegel dober nivo kakovosti. Seveda nimam nič proti mladim izvajalcem, na katerih sloni prihodnost rokenrola in glasbe nasploh. Toda vsakdo raje pije staro vino kot pa mlado.“

– In načrti z Leb i sol?

“Odigrali bomo deset koncertov in posneli album v živo. To je to in tukaj se tudi zgodba konča. Potem pa spet vsak na svoja pota!“

– Menite, da ste v solo karieri dosegli več kot z Leb i sol?

“Solo kariera je super, ker sam odločaš, kaj bi počel. Sam prenašaš kritike in sam se veseliš ob komplimentih. Ta svoboda je neprecenljiva. Tako za sodelovanje izbiraš ljudi, ki ti najbolj odgovarjajo, obenem pa ti z njimi ni treba igrati stalno. Na drugi strani pa je kemija benda in energija, ki jo lahko bend sprošča, nekaj povsem drugega in prav tako lepega. Sicer pa sem s solo kariero zelo zadovoljen, ker sem mnogo izkusil, spoznal krasne ljudi in nihče mi ni zameril, ker zabijam čas še s kom drugim.“

– Pred dvema letoma ste se v igranju kitare pomerili tudi z mariborskimi gimnazijci. Videti je, da se tukaj počutite zelo domače.

“Zelo sem vesel vabil v Maribor, veliko mi pomeni tudi to, da me ljudje niso pozabili. Lahko sem hvaležen, da imam takšno publiko v Sloveniji. Občutek imam, da nas je Slovenija prepozno odkrila. 20 let potem, ko smo z Leb i sol obredli že cel Balkan in cel svet, so nas slovenski poslušalci priznali.“

– So tudi vaši otroci podedovali nadarjenost za glasbo?

“K sreči so, a mislim, da ne bodo živeli od glasbe. Hčerka ima dober okus za glasbo, vendar se bo posvetila jeziku. Zelo dobro govori špansko, zna tudi francosko in angleško, uči se italijansko. Mislim, da bo pravi poliglota.“

Aleš Kocjan

Glavni oder v nedeljo ob 21.30: projekt Accademia Od klasike do avantgarde

Na pestri predstavi se bodo ob izvedbi svojevrstne simfonije srečali glasbeniki zelo različnih slogov

Celo kdor se zmrduje nad preveč “stalnicami”, ki se na odrih Lenta pojavljajo že dolga leta, bi se vsaj ene moral pravzaprav veseliti. Že nekaj let se organizatorji namreč trudijo popestriti dogajanje tudi z izvirnimi, novimi in še ne slišanimi ali vidnimi projekti: svetovnimi ali vsaj slovenskimi praižvedbami in lastnimi festivalskimi produkcijami. Največja letošnja se imenuje Accademia in jo bodo na Glavnem odru uprizorili to nedeljo, producentka Brigita Pavlič pa napoveduje pašo za ušesa oči.

Skladatelj in aranžer (pa tudi trobentač in dirigent) Izidor Leitinger, slovenska publika ga pozna predvsem kot vodjo Foul Cool Jazz Orchestra, je bil postavljen pred težko, a prijetno nalogo – ustvariti novo glasbo, ki bi v višjo organsko celoto povežala klasično popolnost in jazzovsko improvizacijo, pa etnične pridihe, avantgardistične eksperimente in še kaj. V okviru tudi odrsko pestre predstave, pri kateri igra pomembno vlogo računalniško vodena igra luči, se bodo ob izvedbi svojevrstne simfonije srečali glasbeniki, ki gojijo zelo različne sloge.

Boštjan Lipovšek je klasični rogit, med drugim član znanega Slovenskega kvinteta trobil. Rina Kacinari s Kosova je klasična violončelistka, ki deluje v Gradcu ter v opernem in simfoničnem orkestru SNG Maribor. Tam kot vodilna violistka igra tudi bolgarska glasbenica Emilia Ivanova Gladniška, pa flav-

Boris Vugrinec

Eric Vloeimans – zvezdnik evropskega jazza na Lentu

tistka in iniciatorica projekta Mateja Kremljak, ki sodeluje še v jazzovskih in flamenko zasedbah. S klasično in jazzom se ukvarja tudi pianist Sašo Vollmaier, sicer absolvent ljubljanskega konservatorija. Bobnar Janez Gabrič je bližje jazzovski tehniki, prav tako kontrabasist Matej Hotko, ki pa redno sodeluje tudi z rockovskimi in popularnoglasbenimi zasedbami. Sicer klasično izobraženi violinist Bojan Cvetrežnik, zadnje čase najbolj znan kot član skupine Terra Folk (na Lentu pa programski vodja cikla tako imenovane enoglasbe v Sodnem stolpu), se spogleduje z domačimi in svetovnimi ljudskimi izročili. V drugem delu predstave se bo omenjenim pridružil še (tudi slovenski publiko dobro znani) nizozemski trobentač Eric Vloeimans, ki trenutno velja za enega največjih zvezdnikov sodobnega evropskega jazza. (dkj)

Mladin in oder je novo prizorišče na Lentu Priložnost za mlade bende

Včeraj koncertirala Marzla vada, danes sledijo Memento Mori, Infidia in Stranci

Skupina Marzla vada je včeraj zvečer koncertirala na Mladininem odru v Minoritski cerkvi, eni od novosti letošnjega Lenta. Bendu iz Lovrenca na Pohorju nastop pomeni priznanje za dolgoletni trud, obenem pa je to po njihovem mnenju dokaz, da “je možno tudi na Štajerskem narediti dobro muziko, čeprav nekateri menijo drugače. Za nastop na tako velikem festivalu se je treba prebiti skozi sito in tudi to je uspeh.“ Danes odrske mikrofone prevzemajo skupine Memento mori iz Lenarta, Infidia iz Maribora in celjski Stranci.

Sicer pa je Mladin in oder namenjen neujeljavljenim skupinam, ki doslej na Lentu niso dobivale veliko priložnosti. “Nekaj se jih je predstavilo na Večerovem odru, a tam so igrali zgolj kot predskupine. Letos pa so tudi predskupine Večerovega odra že uveljavljeni glasbeniki, zato smo postavili alternativni oder,“ pravi Luka Kreže, eden od producentov. Zlobni jeziki bi lahko rekli, da so breme neujeljavljenih skupin organizatorji prenesli na mlado osebje novega prizorišča, a

Za študentsko populacijo

Druga večja noviteta na Lentu je prizorišče, kjer program pripravlja Klub mariborskih študentov, in tam bodo imeli glavno besedo svetovni popotniki, gledališčniki, glasbeni in literarni ustvarjalci: “Že precej časa smo želeli sodelovati s festivalom. In letos smo le dobili zaupanje Na-

verjetno je prav tako. Večje prizorišče pa bodo lahko tako brez morebitnih “motenj” spremljali ljubitelji preverjenega.

In koga lahko pričakujemo pred novim odrom? “Po mojem mnenju bodo v večini mladostniki, pa tudi nekaj starejše publike pričakujemo, saj smo se potrudili, da bomo predstavili več zvrsti glasbe,“ dodaja še producent Tit Strnad. Mladi talenti igrajo brez plačila, zato velikih dodatnih stroškov ta oder ne bo prinesel. Tit in Luka si ne delata utvar, da se bodo pri njih vsak večer gnetle množice: “Verjetno bo prišel tudi večer, ko ljudi ne bo. Oder je nekoliko odmaknjen od ostalih prizorišč in predstavlja novost, a bomo zato poskrbeli za dodatno promocijo. Od nastopajočih največ pričakujemo od Strancev iz Celja, dobri so tudi mladi mariborski bendi, ki jih bo gotovo prišla podpret njihova publika.“

Andreja Kutin

e-stave.com

Čakajoč na princa

Andrej Fištravec, sociolog

Festival je star pravljičnih dva krat sedem let. Nehal je hoditi v osnovno šolo. In sedaj gre zares. Tako pri organizatorjih kot pri družbeni mreži, ki ga podpira. Komercialni del podpornega okolja je nedvomno prepoznal festival kot projekt, prek katerega lahko komunicira s svojimi javnostmi. Tako se kaže ena značilnost naše poletne dravske lepote in tudi pot in smer nadaljnega delovanja mariborskega festivala. Istočasno pa prav ta del in veliki prispevek sponzorjev in donatorjev kaže, da njihova velika podpora pri organizaciji festivala ni dovolj, da bi festival postal več kot zgolj velika mestna veselica, kar zelo radi opazijo njegovi kritiki.

Ob sejanju dravskega peska ter iskanju “tistega več”, kar je tudi poslanstvo našega festivala, je še kako potrebna vizija in poslovni pogum javnih sredstev mesta in tudi države (in bodoče pokrajine). Kvaliteta preprosto stane. Seveda, Maribor ni niti Sarajevo, niti Dunaj, niti New York. Je pa mesto s prepoznavnim festivalskim dogajanjem, v katerega je treba vedno več vlagati, če želimo tudi kakšnih drugačnih presežkov kot zgolj kvantitativno popularno zabavnih. Kvaliteta tudi niso samo velika ali malo manj velika poustvarjalna imena evropske in svetovne kulture. Kvaliteta je tudi skoraj nevidno piljenje obstoječih festivalskih rutin in postopkov. Kvaliteta je hkrati produkcija lastnih dogodkov in podpiranje umetniške ustvarjalnosti slovenskih avtorjev in avtoric. Kvaliteta festivala je ob nematerialni dobiti tudi materialna dobit, ne samo tradicionalnih komercialnih subjektov, ampak mesta, (pokrajine) in države.

Postindustrijski značaj slovenske družbe se kaže prav skozi delovanje takšnih festivalov, kot je mariborski. In odnos oblastnih struktur do festivala ni odnos oblastnika, ki se hodi slikat nanj, ampak je odnos javnega delavca, ki dela v svoje dobro tako, da dela v dobro festivala kot enega od nematerialnih nosilcev družbenega razvoja v našem mestu.

Po “čagi” brez aspirina

“Kamorkoli greš po Sloveniji – ‘žur’ je vsepovsod, ampak vaše štajerske ‘čage’ so edinstvene in nepozabne,“ nam je pred včerajšnjim nastopom na Večerovem odru dejal Alen Steržaj, basist zasedbe Big Foot Mama, ki je z bogatim repertoarjem na pristno rockerski način odprla dogajanje na odru naše časopisne hiše. “Brez dvoma lahko rečem, da bolj ognjevitega festivala, kot je Lent, pri nas zagotovo ni. Upam, da smo nocoj na ogenj prilili dovolj olja,“ je rekel Steržaj. Skupina, ki je oktobra lani praznovala petnajstletnico obstoja, je sodeč po številnih mladostniških obrazih še vedno magnet tudi za mlajše generacije. “Vedno skušamo pričarati dobro rock’n’roll zabavo in prav v Mariboru, ki je lačen podobnih dogodkov, nam to najbolje uspeva,“ je še dejal basist. Ko smo fante vprašali, ali bo po koncertu sledil še kakšen “after-party”, so se le nasmehnili. In kako si bodo povrnili moči po naporni noči? “Lekadol in aspirin ne prideta v poštev. Imamo preverjena zdravila tudi za najhujšega mačka,“ je sklenil Steržaj. (jl)

Rock’n’roll zabava na Večerovem odru

Sašo Bizjak

POLENTA Z OCVRKI

Kalorije za uspeh

Ultramaratonski plavalec Martin Strel se od Linza, kjer je začel svoj dravski maraton, z veliko hitrostjo približuje Lentu, kamor naj bi priplaval danes zvečer. “Seveda, če bo šlo vse po načrtu,“ je dejal ob odhodu. Držimo pesti, saj mora Martin med potjo opraviti še kar nekaj protokolarnih obveznosti, te navadno vključujejo tudi kakšen kozarček štajerske rujne kapljice, ki seveda ni ravno cviček. Upajmo, da se vrli Martin enako dobro kot svetovnim rekam prilagaja tudi vinskim sortam. Naš plavalni maratonec bo danes stopil na kopno v Podvelki, Javniku, Ožboltu, Rušah, kjer bo širil dobro voljo med župani obdravskih krajev. Kaj bo pripravil za Mariborčane, ostaja skrivnost, ki pa jo bo razkril na glavnem odru. ***

Ni bojazni, da danes ne bi odigrali dobrega koncerta, je dejal Gibonni, ko smo ju z Vlatkom Stefanovskim zmotili med kosilom na Lentu. “Pred nastopom moramo le spraviti število kalorij in stopnjo holesterola v krvi na dostojno raven, da se ne bi slabo odrezali!“ se je še pošalil Gibonni. ***

“Nikar novinarji ne prihajajte v novinarski center brez denarja,“ se je režal prvi festivalski piarovec Boris Črnič. Na naš zvedavo začuden pogled je seveda imel takoj pripravljen odgovor: “Ja, kaj ste pa mislili, stavili bomo. Svetovni prvenstvo v Nemčiji se preveša proti sklepnim bojem. Ne, nogometna mrzlica Lenta seveda ne bo obšla, zato je velikanski televizor že nameščen v “press” centru, zato ima sedma sila skoraj “all inclusive” udobje. “Zvočna kulisa iz glavnega odra na Dravi in nogometna slika s TV-ekranov. Glede na to, da so zatemnili hrvaško televizijo, je to idealna kombinacija,“ se je včeraj nagajivo pridružil eden od novinarskih sotrpinov, ki bo poleg Lenta vsaj z enim očesom pozorno motril še tekanje za žogo iz Nemčije. (ank, mst, ka)